

[Jørgen Gram.]

løse, give dem Vilje til Arbejdet og, med en tyk Stive under, hurtigst muligt føre dem ud i det praktiske Erhvervsliv. Det er jo fejlagtigt at mene, at Ungdomslejrene, som man nu kalder de arbejdstekniske Ungdomsskoler, er det centrale i Lovforslaget. Tværtimod, de er skubbet i Baggrunden, og deres Antal er meget stærkt reduceret. Det har ogsaa været drøftet i samtlige de Organer, hvor hele Spørgsmaalet er blevet behandlet, om disse Ungdomslejre, disse arbejdstekniske Ungdomsskoler, maaske helt kunde undværes. Det er muligt, de kan det. I Udvalget er, som man nu ogsaa har hørt, dette Synspunkt særlig stærkt blevet forfægtet af det ærede Medlem Hr. Poul Sørensen, for Resten har ogsaa det ærede Medlem Hr. Damsgaard gjort sig til Talsmand for lignende Synspunkter. Spørgsmaalet har ogsaa været drøftet inden for Ungdomsudvalget, og der er netop gjort opmærksom paa dette Spørgsmaal i Ministerens Bemærkninger til Lovforslaget. Men denne Behandling har alligevel ført til det Resultat, at man maa opretholde disse, ikke som det primære, men som det subsidiære i Bekæmpelsen af Ungdomsarbejdsløsheden. Men man har givet Bemyndigelsen til Ministeren, saa han maa skønne i Samraad med det Ungdomsudvalg, der har været nedsat og igen skal nedsættes, hvorvidt der skal være færre eller flere af disse arbejdstekniske Ungdomsskoler. Nødvendigheden af, at de er der, er til Stede, naar det viser sig, at der er unge til disse Skoler, og at de virkelig erfaringsmæssigt svarer til deres Formaal: at lære de unge arbejdsløse, hvad Arbejde er, og i øvrigt hjælpe dem fremad til at klare sig selv og fritage Samfundet for, at de ligger Samfundet til Byrde.

Jeg vil gerne paapege, at denne store Opgave med at hjælpe den arbejdsløse Ungdom bort fra at gaa for Lud og koldt Vand har Brug for alle de Midler og Ideer, man kan finde paa. Er nogle Veje ufarbare, og svarer f. Eks. de her omtalte Skoler ikke til Forventningerne, skal de ikke opretholdes. I øvrigt er det min Mening, at der ude omkring, hvor de arbejdsløse gaar til Kontrol, eller paa Arbejdsanvisningskontorerne, bør iværksættes en personlig Undersøgelse for at finde de paagældende unge og føre dem ud i det praktiske Arbejde. Samfundet vil efter denne Lov give sin uvurderlige Støtte hertil, og mange Veje, som kan findes egnede, falder ind under § 1 i Lovforslaget.

Hvad angaar Ændringsforslagene, skal jeg blot sige, at naar der nu er indført en Tidsfrist paa ca. 3 Aar, inden for hvilken Loven senest skal optages til Revision, er dette rimeligt. Lad os blot se paa, hvordan Loven virker, men lad os først indhøste nogle Erfaringer. Jeg anbefaler at stemme for de af Flertallet stillede Ændringsforslag, hvoraf det under Nr. 6 blot er en sproglig Tydeliggørelse af, at Frirejisen ikke er en Rejse ud i den vide Verden, men kun til og fra Skolen. De af det kommunistiske Mindretal stillede Ændringsforslag anbefaler jeg at stemme imod. De gaar, som det er nævnt, ud paa, at overhovedet kun de, der melder sig frivilligt, kan komme paa de arbejdstekniske Ungdomsskoler. Vi maa holde for, at de unge, som ikke kan klare sig selv, som intet vil og intet kan, har Samfundet en Ret til at henvise til Skolerne for derigenem at faa dem ind i det praktiske Arbejde. Hvis de nægter dette, maa de klare sig selv.

Carsten Raft: Det er ikke min Hensigt at følge det ærede Medlem Hr. Karlsson ind i den Blindgade, han inviterede mig ind i fra dette Sted. Det er nemlig Sagen fuldkommen uvedkommende. Det kan trygt siges, og Tusinder af Mennesker, der har haft med disse arbejdstekniske Ungdomslejre at gøre, og ganske særlig vi, der gennem Aarene har haft med deres Administration at gøre, kan sige, at det er ganske urimelig Tale overhovedet at behæfte disse Lejre med Ordet „fremmedartet“. Der er intet som helst og har aldrig været noget fremmedartet ved dem. Det kan der heller ikke være med den Stilling, det ærede Medlem Hr. Karlsson principielt indtager i Ungdomskommissionen til Lejrene som saadanne. Naar der tales om stigende Procent af Genhenvisninger, kunde det jo være, hvis man undersøgte det og havde Forbindelse med Arbejdet dengang, at man vilde faa at vide, at ikke saa faa lod sig genhenvise, fordi de enten havde været i Tyskland og ikke vilde tilbage der igen eller overhovedet ikke ønskede at komme til Tyskland. Ingen, der kom i Lejrene i de Aar, vil være i Tvivl om, hvordan Stemningen og Indstillingen var, og det er vistnok lige saa meget Grunden til disse Genhenvisninger som de Grunde, det ærede Medlem anførte.

Det ærede Medlem Hr. Poul Sørensen skal jeg af ganske naturlige Grunde ikke polemisere imod, men jeg mener, det vil være rimeligt, at Ungdomsudvalgets Formand, Ordføreren for Udvalget angaaende det foreliggende Lovforslag (Strøm) og